

Sinds 2006 kunnen politiemensen via een landelijke database inzicht krijgen in de gegevens van alle andere korpsen. Door de onderzoeksvragen te automatiseren zijn veel tijdrovende handelingen door medewerkers van infodesks niet meer nodig en wordt tegelijk het inzicht in bepaalde trends mogelijk. Daarnaast is het via abonnementen mogelijk om de bewegingen van bekende criminelen op dagelijkse basis te volgen.

‘Google’ van politie na twee jaar onmisbaar

BlueView veel meer dan een zoekmachine

Door John Piek

Bert Alberts is projectmanager BlueView bij de voorziening tot samenwerking Politie Nederland (vtsPN) in Driebergen. Hij begon bij de politie als geüniformeerd agent maar is tegenwoordig bij de vtsPN werkzaam in de IT. In de pers werd BlueView regelmatig een ‘Google voor politiemensen’ genoemd. Alberts: “Daar is het inderdaad mee te vergelijken. In tegenstelling tot een ‘gewone’ zoekmachine gaat BlueView echter verder, onder andere met relatiezoeken. Bijvoorbeeld met wie heeft een bepaalde crimineel vaak contact? Of wie rijdt er gewoonlijk in een bepaald voertuig?”

Het accent bij de database van BlueView ligt vooral op personen, rechtspersonen, voertuigen, locaties, communicatiemiddelen, goederen, relaties en vooral vrije tekst. Via BlueView worden de gegevens van alle politie-regio’s en van de Koninklijke Marechaussee gebundeld. Gebruikersgroepen zijn de Nationale Recherche, het Nationaal Informatie Knooppunt van de KLPD, de regionale en districts-informatieknooppunten van de korpsen, werkvoorbereiders en analisten van de recherche en de Koninklijke Marechaussee. De informatie is gewoonlijk tot 24 uur geleden actueel.

Hoge werkdruk

Alberts: “BlueView is vooral een systeem voor de informatieknooppunten. Het moet ook voorkomen dat er meerdere mensen aan hetzelfde werken. Tijd speelt bij politiewerk altijd een rol. We mogen mensen na hun aanhouding bijvoorbeeld maar zes uur vasthouden voor verhoor. BlueView kan daarbij de hoge werkdruk bij de regionale infodesks oplossen. Voor een simpele vraag als ‘Is Jansen ook in andere regio’s bekend met geweld?’ moesten vroeger handmatig een aantal regio’s gevraagd worden, waarbij veel tijd op gaat aan regio’s die geen informatie opleveren. Het kon ook vaak wel twee weken duren voordat er een antwoord kwam. Daarnaast werd de zogenaamde ‘grijze informatie’ (dat is informatie die niet ‘hard’

is) uit recherche-onderzoek bij zo’n vraag niet betrokken. Dat laatste leverde bij ‘handmatige’ vragen een aanzienlijk kwaliteitsverlies op.” Het scherm van BlueView ziet er toch vooral uit als een gebruikelijke zoekmachine. Het resultaat scherm is in twee kaders ingedeeld. In een linkerkader komen na een zoekactie de titels in beeld van documenten, met eventuele zoekwoorden geel geaccentueerd. Wordt op zo’n titel geklikt, dan kan in het rechterkader het betreffende proces verbaal, de aangifte of een andersoortig document worden ingezien. Behalve gestructureerde informatie in de vorm van bijvoorbeeld kenteken- en NAW-gegevens, kent politiewerk vooral veel ongestructureerde informatie in de vorm van vrije tekst in bijvoorbeeld verbaalen, aangiftes en verslagen. Een verder sterk punt van het BlueView-systeem is dat deelnemers een abonnement kunnen nemen. Zo kunnen ze bijvoorbeeld een kenteken of een persoon volgen en telkens als er een activiteit geregistreerd wordt krijgen ze daar een mailtje over.

Gefaseerde invoering

BlueView werd op tijd en binnen budget opgeleverd. Een reden daarvoor is waarschijnlijk dat het project niet te ambitieus is aangepakt, en dat het is ingevoerd in een aantal stappen die eerst werden afgesloten voordat aan een

volgende stap werd begonnen. Alberts: “In eerste instantie zijn alleen de gegevens van handhaving ingevoerd, dat wil zeggen concrete proces verbaalen, rapportages en aangiftes, en dan alleen voor het afgelopen jaar. Een van de op te lossen problemen was dat bij de diverse korpsen drie verschillende basissystemen in gebruik zijn, twintig maal BPS, zeven maal XPOL en eenmaal Genesys. De keuze voor die verschillende systemen valt vanuit de historie te verklaren. Pas nadat BlueView voor 1 jaar data operationeel was, is de database uitgebreid naar de afgelopen vijf jaar.”

Sinds 2007 is de tweede versie van BlueView in gebruik (BlueView 2.1). Bij BlueView 2.1 zijn naast de eerder ingevoerde gegevens over handhaving ook de afgelopen vijf jaar van het domein opsporing betrokken. Kenmerkend is dat dit vooral informatie van rechercheonderzoeken betreft, die dan ook veel gevoeliger ligt. Bij opsporing zijn vijf verschillende informatiesystemen in gebruik en met deze nieuwe versie van BlueView kan er nu vijf jaar worden teruggekeken in in totaal ruim tachtig aangesloten informatiesystemen. Bij een nieuwe versie van BlueView die op dit moment in ontwikkeling is zullen wellicht ook andere opsporingsdiensten deel gaan nemen. Dat kan bijvoorbeeld gaan om de FIOD of de ECD. In een later stadium

BlueView is gebaseerd op XML-technieken en de basis van het systeem is een Oracle-database waarin optimalisaties zijn uitgevoerd om de gegevens zo snel mogelijk te vinden. Op dit moment zijn er ruim 59 miljoen documenten ontsloten, er zijn 2.300 gebruikers die meer dan 11.000 zoekvragen per dag stellen. Per nacht draaien er 3.000 abonnementen. Er zijn 15 medewerkers betrokken geweest bij het opbouwen van BlueView.

BlueView draait binnen het beveiligde politiedomein, en het laden van de database gebeurt op een ge-encrypte manier.

zullen ook gegevens vanaf internet in de zoekacties worden betrokken. Het project voldoet daarbij vanzelfsprekend aan de nieuwe Wet Politiegegevens die op 1 januari 2008 van kracht werd.

Autorisaties

De database is inmiddels enorm groot. Gegevens aan de database voeden is daardoor een langdurig proces. De vorige procedure daarvoor werd op 8 augustus vorig jaar gestart en was in februari klaar. Alberts: "BlueView draait binnen het beveiligde politiedomein, en het laden van de database gebeurt op een ge-encrypte manier. BlueView is verder voorzien van een toegangssysteem dat via iemands autorisatie bepaalt wat je mag inzien. Een onderzoeker mag uiteraard andere dingen zien dan iemand die aan de infodesk werkt. Het autorisatiemodel is gebaseerd op een aantal 'kluizen', waarbij gebruikers afhankelijk van hun functie sleutels krijgen die toegang geven tot zo'n kluis. Infodeskmedewerkers krijgen alleen toegang tot de basisgegevens. Mensen die toegang hebben tot het echt uitgebreide systeem zijn er niet veel. Verder worden alle activiteiten in het systeem gelogd, zodat nagaan kan worden wie toegang heeft gehad tot welke informatie."

"Het systeem is in principe 'garbage in, garbage out' en omdat zoeken in met name deze ongestructureerde gegevens enige kennis vereist

wordt het zoeken door experts gedaan. Dat zijn mensen die daarvoor zijn opgeleid en die weten als iets een zinloze vraag is. Als men bijvoorbeeld zou zoeken op het woord 'verdachte' of op 'aangever' dan heeft dit betrekking op vrijwel iedere tekst in de databank.

Pleziertochtje

Vragen die het systeem kan beantwoorden zijn bijvoorbeeld 'Hoeveel incidenten zijn er bekend waarbij stenen van viaducten zijn gegooid en waar vonden die plaats?' en 'Waar en wanneer zijn criminelen uit bepaalde voormalige oostbloklanden actief en welke verbanden zijn er? Vóór BlueView was daarbij de informatie buiten de regio meestal niet te benaderen.

Een voorbeeld van een concreet voorval is een vrachtwagenchauffeur die onderweg was met een lading metaal en die via zijn mobiel de politie belt omdat hij al lange tijd door een personenauto wordt gevolgd. Hij vertrouwt het niet en voelt zich door de situatie bedreigd. Agenten houden vervolgens de personenauto staande, maar de bestuurder geeft aan dat hij gewoon relaxt met een pleziertochtje bezig is en hij lijkt zich van geen kwaad bewust. Een vraag aan BlueView geeft echter aan dat in de twee weken daarvoor meneer ook in andere politieregio's na tips van verontruste vrachtwagenchauffeurs aan de tand is gevoeld. Dat feit was voldoende om eens nader naar de zaak te kijken.

Externe koppeling

Het zoeken met BlueView kan soms meer tijd kosten dan bij Google, onder andere bij gecombineerde zoekopdrachten. Bert Alberts: "Soms duurt dat een minuut of langer. Zoiets is geen probleem, in voorkomende gevallen kan iemand terwijl de computer bezig is iets anders doen. Het zoekproces wordt echter wel na een uur zoeken afgebroken. In tegenstelling tot zoekmachines als Google die vooral ook snel moeten zijn hebben wij het doel dat de informatie betrouwbaar en compleet moet zijn. BlueView is verder een systeem waarmee alleen gelezen kan worden. Wij maken geen nieuwe dataset en doen ook niet aan gegevensveredeling. Daarnaast hebben we het principe dat wanneer men gebruik maakt van de database, men ook eigen gegevens moet aanleveren. Het gaat om het delen van gegevens. Soms worden voor bepaalde zaken overigens externe databases gebruikt, zoals bijvoorbeeld het kentekenregister van de RDW. Het heeft geen nut om die gegevens in de database op te nemen en bij te houden, dus die worden via een koppeling per keer bij de RDW opgehaald."

Mensen zijn erg tevreden over het systeem. Het voldoet duidelijk aan een behoefte. Alberts: "Vaak wordt gezegd dat men niet meer weet hoe er voor de komst van BlueView eigenlijk gewerkt werd. BlueView is bijzonder succesvol, een van de meest succesvolle ICT-projecten van de politie sinds de jaren '90."